

LIBER ESDRÆ QUARTUS.

CAPUT PRIMUM.

Mittitur Esdras à Domino, multa ingratias Iudæis exhibita beneficia exprobraturus.

1. LIBER Esdræ propheta secundus, filii Sarcî, filii Azarcî, filii Helciæ, filii Sadaniæ, filii Sadoch, filii Achitob,
2. filii Achizæ, filii Phinees, filii Heli, filii Ameriæ, filii Asiel, filii Marimoth, filii Arna, filii Ozizæ, filii Borith, filii Abi-fci, filii Phinees, filii Eleazar,
3. filii Aaron ex tribu Levi, qui fuit captivus in regione Medorum, in regno Artaxerxis regis Persarum.
4. Et factum est verbum Domini ad me, dicens,
5. Vade, & nuncia populo meo facinora ipsorum, & filiis eorum iniquitates, quas in me admiserunt, ut nuncient filiis filiorum:
6. quia peccata parentum ipsorum in illis creverunt. Obliti enim mei sacrificaverunt diis alienis.
7. Nonne ego eduxi eos de terra Ægypti de domo servitutis? Ipsi autem irritaverunt me, & consilia mea sperverunt.
8. Tu autem excute comam capitis tui, & projice omnia mala super illos: quoniam non obedierunt legi meæ. Populus autem est indisciplinatus.
9. Uliquequo eos sustinebo, quibus tanta beneficia contulisti?
10. Reges multos propter eos subverti, Pharaonem cum pueris suis, & omnem exercitum eius percussisti.
11. Omnes gentes à facie eorum perdidisti, & in Oriente provinciarum duarum populos Tyri & Sidonis dissipasti, & omnes adversarios eorum interfecisti.
12. Tu verò loquere ad eos, dicens: Hæc dicit Dominus:
13. Nempe ego vos per mare transievi, & plateas vobis initio munitas exhibui. Ducem vobis dedi Moysen, & Aaron sacerdotem:
14. lucem vobis per columnam ignis præstiti, & magna mirabilia feci in vobis: vos autem mei obliti estis, dicit Dominus.
15. Hæc dicit Dominus omnipotens: Coturnix vobis in signo fuit, castra vobis ad tutelam dedi, & illic murmurastis:
16. & non triumphastis in nomine meo de perditione inimicorum vestrorum, sed adhuc nunc usque murmurastis:
17. Ubi sunt beneficia, quæ præstiti vobis? Nonne in deserto cum esuriretis, proclamastis ad me,
18. dicentes, Ut quid nos in desertum istud adduxisti interficere nos? melius nobis fuerat servire Ægyptiis, quam mori in deserto hoc.
19. Ego dolui gemitus vestros, & dedi vobis manna in escam. Panem angelorum manducastis.
20. Nonne cum sitiretis, petram excidi, & fluxerunt aquæ in saturitate? propter æstus foliis arborum vos texi.
21. Divisi vobis terras pingues: Chanaanæos, & Pherezæos, & Philisthæos à facie vestra proieci: quid faciam vobis adhuc, dicit Dominus?
22. Hæc dicit Dominus omnipotens. In deserto cum essetis in flumine Amorrhæo sitientes, & blasphemantes nomen meum,
23. non ignem vobis pro blasphemis dedi, sed mittens lignum in aquam, dulce feci flumen.
24. Quid tibi faciam Iacob? Noluisti obedire Iuda. Transferam me ad alias gentes, & dabo eis nomen meum, ut custodiame legitima mea.
25. Quoniam me dereliquisti, & ego vos derelinquam. Penitentibus vobis à me misericordiam, non miserebor.
26. Quando invocabitis me, ego non exaudiam vos. Maculastis enim manus vestras sanguine, & pedes vestri impigri sunt ad committenda homicidia.
27. Non quasi me dereliquisti, sed vos ipsos, dicit Dominus.

28. Hæc dicit Dominus omnipotens, Nonne ego vos rogavi, ut pater filios, & ut mater filias, & ut nutrix parvulos suos,
29. ut essetis mihi in populum, & ego vobis in Deum, & vos mihi in filios, & ego vobis in patrem?
30. Ita vos collegi, ut gallina pullos suos sub alas suas. Modò autem quid faciam vobis? Projiciam vos à facie mea.
31. Oblationem cum mihi attuleritis, avertam faciem meam à vobis. Dies enim festos vestros, & neomenias & circumcisiones repudiavi.
32. Ego misi pueros meos prophetas ad vos, quos acceptos interfecistis, & lanialis corpora eorum, quorum sanguinem exquiram, dicit Dominus.
33. Hæc dicit Dominus omnipotens, Domus vestra deserta est: projiciam vos sicut ventus stipulam,
34. & filii procreationem non facient: quoniam mandatum meum neglexerunt, & quod malum est coram me, fecerunt.
35. Tradam domos vestras populo venienti, qui me non audientes credunt: quibus signa non ostendi, facient quæ præcepi.
36. Prophetas non viderunt, & memorabuntur iniquitatum eorum.
37. Testor populi venientis gratiam, cuius parvuli exultant cum lætitia, me non videntes oculis carnalibus, sed spiritu credentes quæ dixi.
38. Et nunc frater aspice, quæ gloria: & vide populum venientem ab oriente,
39. quibus dabo ducatum Abraham, Isaac, & Iacob, & Osce, & Amos, & Michæ, & Joel, & Abdæ, & Ionæ,
40. & Nahum, & Habacuc, & Sophoniæ, Aggæi, Zachariæ, & Malachiæ, qui & angelus Domini vocatus est.

CAPUT II.

Synagoga sub figura matris revocatur à malis suis ad vitam rectiorem.

1. Hæc dicit Dominus: Ego eduxi populum istum de servitute, quibus mandata dedi per pueros meos prophetas, quos audire noluerunt, sed irrita fecerunt mea consilia.
2. Mater quæ eos generavit, dicit illis, Ite filii, quia ego vidua sum & derelicta.
3. Educavi vos cum lætitia, & amisi vos cum luctu & tristitia, quoniam peccastis coram Domino Deo vestro, & quod malum est coram eo, fecistis.
4. Modò autem quid faciam vobis? Ego vidua sum & derelicta: ite filii, & petite à Domino misericordiam.
5. Ego autem te pater testem invoco super matrem filiorum, qui noluerunt testamentum meum servare,
6. ut des eis confusionem, & matrem eorum in direptionem, ne generatio eorum fiat.
7. Dispergantur in gentes nomina eorum, deleantur à terra: quoniam sperverunt sacramentum meum.
8. Væ tibi Assur, qui abscondis iniquos penes te. Gens mala, memorare quid fecerim Sodomæ & Gomorrhæ,
9. quorum terra iacet in picis glebis & aggeribus cinerum. Sic dabo eos, qui me non audierunt, dicit Dominus omnipotens.
10. Hæc dicit Dominus ad Esdræ, Nuncia populo meo, quoniam dabo eis regnum Ierusalem, quod daturus eram Israël.
11. Et sumam mihi gloriam illorum, & dabo eis tabernacula æterna, quæ præparaveram illis.
12. Lignum vitæ erit illis in odore unguenti, & non laborabunt, neque fatigabuntur.
13. Ite, & accipietis. Rogate vobis dies paucos, ut immorentur. Iam paratum est vobis regnum: vigilate.
14. Testare cælum & terram. Contrivi enim malum, & creavi bonum, quia vivo ego, dicit Dominus.

15. Ma-

15. Mater amplectere filios tuos, educa illos cum lætitia. Sicut columba confirma pedes eorum: quoniam te elegi, dicit Dominus.
16. Et resuscitabo mortuos de locis suis, & de monumentis educam illos, quoniam cognovi nomen meum in Israël.
17. Noli timere mater filiorum: quoniam te elegi, dicit Dominus.
18. Mittam tibi adiutorium pueros meos Isaiam & Ieremiam, ad quorum consilium sanctificavi, & paravi tibi arbores duodecim gravatas variis fructibus,
19. & totidem fontes fluentes lac & mel: & montes immensos septem, habentes rosam & lilium, in quibus gaudio implebo filios tuos.
20. Viduam iustifica, pupillo iudica, egenti da, orphanum tuere, nudum vesti,
21. contractum & debilem cura, claudum irridere noli, tutare mancum, & cæcum ad visionem claritatis meæ admitte.
22. Senem & iuvenem intrà muros tuos serva:
23. mortuos ubi inveneris, signans commenda sepulchro, & dabo tibi primam sessionem in resurrectione mea.
24. Pausa & quiesce populus meus, quia venit requies tua.
25. Nutrix bona nutri filios tuos, confirma pedes eorum.
26. Servos, quos tibi dedi, nemo ex eis interiet: eos ego enim requiram de numero tuo.
27. Noli fatigari. Cum enim venerit dies pressuræ & angustiarum, alii plorabunt: & tristes erunt: tu autem hilaris & copiosa eris.
28. Zeliabunt gentes, & nil adversus te poterunt, dicit Dominus.
29. Manus meæ regent te, ne filii tui gehennam videant.
30. Iucundare mater cum filiis tuis, quia ego te eripiam, dicit Dominus.
31. Filios tuos dormientes memorare, quoniam ego eos educam de lateribus terræ, & misericordiam cum illis faciam: quoniam misericors sum, dicit Dominus omnipotens.
32. Amplectere natos tuos usque dum venio, & præstem illis misericordiam: quoniam exuberant fontes mei, & gratia mea non deficiet.
33. Ego Esdras præceptum accepi à Domino in monte Oreb, ut irem ad Israël: ad quos cum venirem, reprobaverunt me, & respuerunt mandatum Domini:
34. Ideoque vobis dico gentes, quæ auditis, & intelligitis, Expectate pastorem vestrum, requiem æternitatis dabit vobis: quoniam in proximo est ille, qui in fine sæculi adveniet.
35. Parati estote ad præmia regni, quia lux perpetua lucebit vobis per æternitatem temporis.
36. Fugite umbram sæculi huius: accipite iucunditatem gloriæ vestræ. Ego testor palam salvatorem meum.
37. Commendatum donum accipite & iucundamini, gratias agentes ei qui vos ad cælestia regna vocavit.
38. Surgite & stete & videte numerum signatorum in convivio Domini.
39. Qui se de umbra sæculi transtulerunt, splendidas tunicas à Domino acceperunt.
40. Recipe Sion numerum tuum, & conclude candidatos tuos qui legem Domini compleverunt.
41. Filiorum tuorum, quos optabas, plenus est numerus. Roga imperium Domini ut sanctificetur populus tuus qui vocatus est ab initio.
42. Ego Esdras vidi in monte Sion turbam magnam, quam numerare non potui, & omnes canticis collaudabant Dominum.
43. Et in medio eorum erat iuvenis staturâ celsus, eminentior omnibus illis, & singulis eorum capitibus imponebat coronas, & magis exaltabatur: Ego autem miraculo tenebar.
44. Tunc interrogavi angelum, & dixi: Qui sunt hi, Domine?
45. Qui respondens dixit mihi: Hi sunt qui mortalem tunicam deposuerunt, & immortalem sumpserunt, & confessi sunt nomini Dei: Modò coronantur, & accipiunt palmas.
46. Et dixi angelo: Ille iuvenis, quis est, qui eis coronas imponit, & palmas in manus tradit?
47. Et respondens dixit mihi: Ipse est filius Dei, quem in

sæculo confessi sunt: ego autem magnificare eos cepi, qui fortiter pro nomine Domini steterunt.
48. Tunc dixit mihi angelus: Vade, annuncia populo meo, qualia & quanta mirabilia Domini Dei vidisti.

CAPUT III.

In omnibus Adæ posteris, & maxime in Gentibus infidelibus, abundat malitia.

1. Anno tricesimo ruinæ civitatis eram in Babylone, & conturbatus sum super cubiculo meo recumbens, & cogitationes meæ ascendebant super cor meum:
2. quoniam vidi desertionem Sion, & abundantiam eorum qui habitabant in Babylone.
3. & ventilatus est spiritus meus valde, & cœpi loqui ad Altissimum verba timorata,
4. & dixi: O dominator Domine, tu dixisti ab initio, quando plantasti terram, & hoc solus, & imperasti populo,
5. & dedisti Adam corpus mortuum: sed & ipsum signum manuum tuarum erat, & insufflasti in eum spiritum vitæ, & factus est vivens coram te:
6. & induxisti eum in paradiso, quem plantaverat dextera tua, antequam terra adventaret.
7. Et huic mandasti diligere viam tuam, & præterivit eam, & statim instituisti in eo mortem, & in nationibus eius, & natæ sunt gentes, & tribus, & populi, & cognationes, quarum non est numerus.
8. Et ambulavit unaquæque gens in voluntate sua, & miragebant coram te, & spernebant præcepta tua.
9. Iterum autem in tempore induxisti diluvium super inhabitantes sæculum, & perdidisti eos.
10. Et factum est in unoquoque eorum, sicut Adæ mori, sic his diluvium.
11. Dereliquisti autem unum ex his Noë cum domo sua, & ex eo iusti omnes.
12. Et factum est cum cœpissent multiplicari, qui habitabant super terram, & multiplicaverunt filios & populos & gentes multas: & cœperunt iteratò impietatem facere plus quam priores.
13. Et factum est cum iniquitatem facerent coram te, elegisti tibi virum ex his cui nomen erat Abraham.
14. Et dilexisti eum, & demonstrasti ei soli voluntatem tuam:
15. & disposuisti ei testamentum æternum, & dixisti ei ut non unquam derelinqueres semen eius. Et dedisti ei Isaac, & Isaac dedisti Iacob & Esau.
16. Et segregasti tibi Iacob, Esau autem separasti. Et factus est Iacob in multitudine magna.
17. Et factum est cum educeres semen eius ex Ægypto, adduxisti super montem Sina.
18. Et inclinasti cælos, & statuisti terram, & commovisti orbem, & tremere fecisti abyssos, & conturbasti sæculum,
19. & transit gloria tua portas quatuor ignis & terræ motus, & spiritus, & gelu, ut dares semini Iacob legem, & generationi Israël diligentiam.
20. Et non abstulisti ab eis cor malignum, ut faceret lex tua in eis fructum.
21. Cor enim malignum baiulans primus Adam transgressus & victus est, sed & omnes qui de eo nati sunt.
22. Et facta est permanens infirmitas, & lex cum corde populi, cum malignitate radicis: & discesit quod bonum est, & mansit malignum.
23. Et transierunt tempora, & finiti sunt anni: & suscitasti tibi servum nomine David,
24. & dixisti ei edificare civitatem nominis tui, & offerre tibi in eadem thus & oblationes.
25. Et factum est hoc annis multis, & deliquerunt qui habitabant civitatem,
26. in omnibus facientes sicut fecit Adam & omnes generationes eius. Urebantur enim & ipsi corde maligno.
27. Et tradidisti civitatem tuam in manibus inimicorum tuorum.

Mmmmm

28. Num-

28. Numquid meliora faciunt, qui habitant Babylonem? Et propter hoc dominabitur Sion?
 29. Factum est cum venissem huc, & vidissem impietates, quarum non est numerus: & delinquentes multos vidit anima mea hoc tricesimo anno, & excessit cor meum:
 30. quoniam vidi quomodo sustines eos peccantes, & percussisti impiè agentibus, & perdidisti populum tuum, & conservasti inimicos tuos, & non significasti.
 31. Nihil memini quomodo debeat derelinqui via hæc. Numquid meliora facit Babylon quam Sion?
 32. aut alia gens cognovit te præter Israël? aut quæ tribus crediderunt testamentis tuis, sicut Iacob?
 33. Quarum merces non comparuit, neque labor fructificavit. Pertransiens enim pertransivi in gentibus, & vidi abundantes eas, & non memorantes mandatorum tuorum.
 34. Nunc ergo pondera in statera nostras iniquitates, & eorum qui habitant in sæculo: & non invenietur nomen tuum, nisi in Israël.
 35. Aut quando non peccaverunt in conspectu tuo, qui habitant terram? aut quæ gens sic observavit mandata tua?
 36. Hos quidem per nomina invenies servasse mandata tua, gentes autem non invenies.

CAPUT IV.

Retunditur curiosi scrutatoris presumptio, adductis variis similitudinibus.

1. **ET** respondit ad me angelus, qui missus est ad me, cui nomen Uriel,
 2. & dixit mihi, Excedens excessit cor tuum in sæculo hoc, & comprehendere cogitas viam Altissimi.
 3. Et dixi: Ita Domine meus. Et respondit mihi, & dixit: Tres vias missus sum ostendere tibi, & tres similitudines proponere coram te.
 4. de quibus mihi si renunciaveris unam ex his, & ego tibi demonstrabo viam, quam desideras videre, & docebo te, unde sit cor malignum.
 5. Et dixi: Loquere Domine meus. Et dixit ad me: Vade pondera mihi ignis pondus, aut mensura mihi statum venti, aut revoca mihi diem, quæ præterit.
 6. Et respondi, & dixi: Quis natorum poterit facere, ut me interroges de his?
 7. Et dixit ad me: Si essem interrogans te, dicens: Quantæ habitationes sunt in corde maris, aut quantæ venæ sunt in principio abyssi, aut quantæ venæ sunt super firmamentum, aut qui sunt exitus paradisi?
 8. diceres mihi fortassis, in abyssum non descendi, neque in infernum adhuc, neque in cælum unquam ascendi.
 9. nunc autem non interrogavi te, nisi de igne, & vento, & die, per quem transisti, & à quibus separari non potes: & non respondisti mihi de eis.
 10. Et dixit mihi: Tu quæ tua sunt, tecum coadolescencia, non potes cognoscere:
 11. & quomodo poterit vas tuum capere Altissimi viam, & iam exterius corrupto sæculo intelligere corruptionem evidentem in facie mea?
 12. Et dixi illi: Melius erat nos non esse, quam adhuc viventes vivere in impietatibus, & pati, & non intelligere de qua re.
 13. Et respondit ad me, & dixit: Proficiscens profectus sum ad silvam lignorum campi, & cogitaverunt cogitationem.
 14. & dixerunt: Venite & camus, & faciamus ad mare bellum, ut recedat coram nobis, & faciamus nobis alias silvas.
 15. Et similiter fluctus maris & ipsi cogitaverunt cogitationem, & dixerunt: Venite ascendentes, debellemus silvas campi, ut & ibi consummemus nobismetipsis aliam regionem.
 16. Et factus est cogitatus silvæ in vanum, venit enim ignis, & consumpsit eam.
 17. Similiter & cogitatus fluctuum maris. Stetit enim arena, & prohibuit eos.
 18. Si enim esses iudex horum, quem inciperes iustificare, aut quem condemnare?

19. Et respondi, & dixi: Utique vanam cogitationem cogitaverunt. Terra enim data est silvæ, & mari locus portare fluctus suos.
 20. Et respondit ad me, & dixit: Bene tu iudicasti, & quare non iudicasti tibi metipso?
 21. Quemadmodum enim terra silvæ data est, & mare fluctibus suis: sic qui super terram inhabitant, quæ sunt super terram intelligere solummodo possunt: & qui super cælos, quæ super altitudinem cælorum.
 22. Et respondi, & dixi: Deprecor te Domine, ut mihi detur sensus intelligendi.
 23. non enim volui interrogare de superioribus tuis, sed de his quæ pertranseunt per nos quotidie. Propter quid Israël datus in opprobrium gentibus: quem dilexisti populum, datus est tribus impiis, & lex patrum nostrorum in interitum deducta est, & dispositiones scripturæ nusquam sunt.
 24. & pertransivimus de sæculo, ut locustæ, & vita nostra stupor & pavor, & nec digni sumus misericordiam consequi.
 25. sed quid faciet nomini suo quod invocatum est super nos? & de his interrogavi.
 26. Et respondit ad me, & dixit: Si fueris plurimum scrutatus, frequenter miraberis: quoniam festinans festinat sæculum pertransire,
 27. & non capit portare quæ in futuris temporibus iustis repromissa sunt: quoniam plenum iniustitiæ est sæculum hoc & infirmitatibus.
 28. De quibus autem interrogas, dicam: seminat enim est malum, & necdum venit destructio ipsius.
 29. Si ergo non inversum fuerit quod seminatum est, & discesserit locus ubi seminatum est malum, non veniet ubi seminatum est bonum.
 30. Quoniam gramen seminis mali seminatum est in corde Adam ab initio: & quantum impietatis generavit usque nunc, & generat usque cum veniat area?
 31. Estima autem apud te gramen mali seminis, quantum fructum impietatis generavit:
 32. quando secata fuerint spicæ, quarum non est numerus, quam magnam aream incipient facere?
 33. Et respondi, & dixi: Quomodo, & quando hæc? Quare modici & mali anni nostri?
 34. Et respondit ad me, & dixit mihi: Non festines tu super Altissimum. Tu enim festinas inaniter esse super ipsum. Nam excessus tuus multus.
 35. Nonne de his interrogaverunt animæ iustorum in promptuariis suis, dicentes, Usquequo spero sic? & quando veniet fructus areæ mercedis nostræ?
 36. Et respondit ad ea Ieremiël Archangelus, & dixit: Quando impletus fuerit numerus feminum in vobis, quoniam in statera ponderavit sæculum,
 37. & mensurâ mensuravit tempora, & numero numeravit tempora, & non commovit, nec excitavit usquequid impleatur prædicta mensura.
 38. Et respondi, & dixi: O dominator Domine, sed & nos omnes pleni sumus impietate.
 39. Et ne forte propter nos non impleantur iustorum areæ, propter peccata inhabitantium super terram.
 40. Et respondit ad me, & dixit: Vade, & interroga pregnantem, si quando impleverit novem menses suos, adhuc poterit matrix eius retinere partum in semetipsa?
 41. Et dixi, non potest Domine. Et dixit ad me, In inferno promptuaria animarum matrici assimilata sunt.
 42. Quemadmodum enim illa festinat quæ parit effugere necessitatem partus: sic & hæc festinat reddere ea quæ commendata sunt.
 43. Ab initio tibi demonstrabitur de his quæ concupiscis videre.
 44. Et respondi, & dixi: Si inveni gratiam ante oculos tuos, & si possibile est, & si idoneus sum,
 45. demonstra mihi, si plusquam præteritum sit habet venire, aut plura pertransierunt supra quam futurum est.
 46. Quid pertransiit, scio: quid autem futurum sit, ignoro.
 47. Et dixit ad me: Sta super dexteram partem, & demonstrabo tibi interpretationem similitudinibus.

48. Et

48. Et steti, & vidi: & ecce fornax ardens transiit coram me. Et factum est, cum transiret flamma, vidi, & ecce superavit fumus.
 49. Post hæc transiit coram me nubes plena aquæ, & immisit pluviam impetu multam: & cum transisset impetus pluvie, superaverunt in ea guttæ.
 50. Et dixit ad me: Cogita tibi: sicut crescit pluvia amplius quam guttæ, & ignis quam fumus: sic superabundavit quæ transiit mensura. Superaverunt autem guttæ, & fumus:
 51. & oravi, & dixi, Putas vivo usque in diebus illis: vel quid erit in diebus illis?
 52. Respondit ad me, & dixit, De signis, de quibus me interrogas, ex parte possum tibi dicere: de vita autem tua non sum missus dicere tibi, sed nescio.

CAPUT V.

Varia signa de futuris rebus Eslræ per Angelum ostenduntur pro captivorum spe ac consolatione.

1. **DE** signis autem: ecce dies venient, in quibus apprehendentur qui inhabitant terram in censu multo: & abscondetur veritatis via: & sterilis erit à fide regio:
 2. & multiplicabitur iniustitia super hanc quam ipse tu vides, & super quam odisti olim:
 3. & erit imposito vestigio quam nunc vides regnare regionem, & videbunt eam desertam.
 4. Si autem tibi dederit Altissimus vivere, videbis post tertiam tubam, & relescet subito sol noctu, & luna ter in die,
 5. & de ligno sanguis stillabit, & lapis dabit vocem suam, & populi commovebuntur:
 6. & regnabit, quem non sperant qui inhabitant super terram, & volatilia commigrationem facient:
 7. & mare Sodomiticum pisces rejiciet, & dabit vocem noctu, quam non noverant multi. Omnes autem audient vocem eius,
 8. & chaos fiet per loca multa, & ignis frequenter remitteretur, & bestie agrestes transmigrabunt, & mulieres menstruatae parient monstra,
 9. & in dulcibus aquis falsæ invenientur, & amici omnes semetipsos expugnabunt: & abscondetur tunc sensus, & intellectus separabitur in promptuarium suum:
 10. & quæretur à multis, & non invenietur: & multiplicabitur iniustitia, & incontinentia super terram.
 11. Et interrogabit regio proximam suam, & dicet, Numquid per te pertransiit iustitia iustum faciens? Et hoc negabit.
 12. Et erit in illo tempore, & sperabunt homines, & non impetrabunt: laborabunt, & non dirigentur viæ eorum.
 13. Hæc signa dicere tibi permittum est mihi: & si oraveris iterum & ploraveris, sicut & nunc, & ieiunaveris septem diebus, audies iteratè horum maiora.
 14. Et vigilavi, & corpus meum horruit valde: & anima mea laboravit, ut deficeret:
 15. & tenuit me qui venit angelus, qui loquebatur in me, & confortavit me, & statuit me super pedes.
 16. Et factum est in nocte secunda, & venit ad me Salathiel dux populi, & dixit mihi, Ubi eras? & quare vultus tuus tristis?
 17. An nescis, quoniam tibi creditus est Israël in regione transmigrationis eorum?
 18. Exurge ergo, & gusta panem, & non derelinquas nos, sicut pastor gregem suum in manibus luporum malignorum.
 19. Et dixi ei, Vade à me, & non appropies ad me. Et audivit, ut dixi: & recessit à me.
 20. Et ego ieiunavi diebus septem ululans & plorans, sicut mihi mandavit Uriël Angelus.
 21. Et factum est post dies septem, & iterum cogitationes cordis mei molestæ erant mihi valde,
 22. & resumpsit anima mea spiritum intellectus: & iterum cœpi loqui coram Altissimo sermones.
 23. & dixi, Dominator Domine ex omni silva terræ, & omnibus arboribus eius, elegisti vineam unicam:

24. & ex omni terra orbis, elegisti tibi foveam unam: & ex omnibus floribus orbis, elegisti tibi lilium unum:
 25. & ex omnibus abyssi maris, replesti tibi rivum unum: & ex omnibus ædificatis civitatibus, sanctificasti tibi metropolim Sion:
 26. & ex omnibus creatis volatilibus, nominasti tibi columbam unam: & ex omnibus plasmatis pecoribus, providisti tibi ovem unam:
 27. & ex omnibus multiplicatis populis, acquisivisti tibi populum unum: & ab omnibus probatam legem donasti huic, quem desiderasti populo.
 28. Et nunc Domine, ut quid tradidisti unum pluribus? Et præparasti super unam radicem alias, & dispelidisti unicum tuum in multis:
 29. & conculcaverunt eum, qui contradicebant sponsonibus tuis, quique tuis testamentis non credebant.
 30. Et si odiens odisti populum tuum, tuis manibus debet castigari.
 31. Et factum est, cum locutus essem sermones, & missus est angelus ad me, qui ante venerat ad me præterita nocte,
 32. & dixit mihi, Audi me, & instrua me: & intende mihi, & adjiciam coram te.
 33. Et dixi, Loquere Domine meus. Et dixit ad me, Valde tu in excessu mentis factus es pro Israël: an plus dilexisti eum, quam qui eum fecit?
 34. Et dixi ad eum, Non Domine, sed dolens locutus sum. Torquent enim me renēs mei per omnem horam, quarentem apprehendere semitam Altissimi, & investigare partem iudicii eius.
 35. Et dixit ad me, Non potes. Et dixi, Quare Domine? ad quid nascebar, aut quare non fiebat matrix matris meæ mihi sepulchrum, ut non viderem laborem Iacob, & defatigationem generis Israël?
 36. Et dixit ad me, Numera mihi quæ necdum venerant, & collige mihi dispersas guttas, & revirida mihi aridos flores,
 37. & aperi mihi clausa promptuaria, & produc mihi inclusos in eis status: demonstra mihi vocis imaginem: & tunc ostendam tibi laborem quem rogas videre.
 38. Et dixi, Dominator Domine, quis enim est qui potest hæc scire, nisi qui cum hominibus habitationem non habet?
 39. Ego autem inspiens: & quomodo potero dicere de his, quibus me interrogasti?
 40. Et dixit ad me, Quomodo non potes facere unum de his quæ dicta sunt: sic non poteris invenire iudicium meum, aut in fine charitatem, quam populo promisi.
 41. Et dixi, Sed ecce Domine tu prope es his qui in finem sunt: & quid facient qui ante me fuerunt, aut nos, aut hi qui post nos?
 42. Et dixit ad me, Coronæ assimilabo iudicium meum. Sicut non novissimorum tarditas, sic nec priorum velocitas.
 43. Et respondi, & dixi, Nec poteris facere eos qui facti sunt, & qui sunt, & qui futuri sunt, in unum, ut celerius iudicium tuum ostendas?
 44. Et respondit ad me, & dixit, Non potest festinare creatura super creatorem, nec sustinere sæculum eos qui in eo creandi sunt, in unum.
 45. Et dixi, Quo modo dixisti servo tuo, quoniam vivificans vivificasti à te creatam creaturam in unum, & sustinebat creatura: poterit & nunc portare præsentem in unum.
 46. Et dixit ad me, Interroga matricem mulieris, & dices ad eam, Et si paris, quare per tempus? Roga ergo eam, ut det decem in unum.
 47. Et dixi, Non utique poterit: sed secundum tempus.
 48. Et dixit ad me, Et ego dedi matricem terræ his qui seminati sunt super eam per tempus.
 49. Quemadmodum enim infans non parit ea, quæ senuum sunt: sic ego disposui à me creatum sæculum.
 50. Et interrogavi, & dixi, Cum iam dederis mihi viam, loquar coram te: nam mater nostra, de qua dixisti mihi, adhuc juvenis est: iam senectui appropinquat.
 51. Et respondit ad me, & dixit, Interroga eam quæ parit, & dicet tibi.
 52. Dices enim ei, Quare quos peperisti, nunc non sunt simi-

Mmmmm 2 mi-